

ת"פ 33533/09/12 - מדינת ישראל נגד יפתח גמליאל

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 33533-09-12 מדינת ישראל נ' גמליאל
בפני כב' השופטת דבורה עטר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יפתח גמליאל

הנאשם

הכרעת דין

פתח דבר

1. אני מזכה את הנאשם מחמת הספק מביצוע עבירה של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 273 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**").

2. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 273 לחוק ואיומים עבירה לפי סעיף 192 לחוק.

3. כעולה מכתב האישום ביום 5.10.11 נכנס הנאשם בהיותו שרוי בגילופין, לשיבה בראש העין (להלן: "**השיבה**") והשוטר זוהר שרעבי (להלן: "**השוטר**") נקרא למקום על מנת לסייע בהוצאתו.

השוטר פנה לנאשם על מנת שיעזוב את השיבה תוך שהינו אוחז בו על מנת לסייע לו לעמוד יציב, מפאת שכרותו. באותה העת קילל אותו הנאשם "**אתה שרעבי אתה בן זונה יש לך בעיה עם השם שלך, יא זבל מניאק**" וסטר לו בפניו.

(להלן: "**האירוע הראשון**")

בעקבות מעשיו נעצר הנאשם ובעת שהובל על ידי השוטר לתחנת המשטרה איים עליו "**אני אזיין אותך, אני**

אגמור אותך, אני ארצח אותך, אתה עוד לא מכיר אותי פתחת איתי תיק, יא בן זונה יא חתיכת זבל." כמו כן איים על השוטר "אני חותם עליך מאסר עולם תדע לך."

(להלן: "האירוע השני")

4. במענה לכתב האישום אישר הנאשם כי הגיע בעת הרלוונטית לשיבה אולם לדבריו, לא היה בגילופין ולאחר שיחה קצרה שקיים עם רב השיבה עזב את המקום, בכוחות עצמו, מבלי שנדרשה כל התערבות מצידה של המשטרה. עוד לדבריו, לאחר שיצא מהשיבה ובטרם חצה את הכביש, הגיחה למקום ניידת ממנה יצא השוטר, אשר הצמיד אותו בחוזקה לגדר בית ספר ודחפו.

הנאשם כפר מכל וכל כי תקף את השוטר, העליבו או איים עליו.

הראיות

5. מטעם התביעה העידו השוטר, החוקרת נוית עסיס (להלן: "החוקרת") אשר גבתה את הודעתו של הנאשם וכן מר צייג טל (להלן: "טל"), אשר הזעיק את המשטרה לשיבה. מטעם ההגנה העיד הנאשם וכן הוגש בהסכמה התצהיר, נ/1, של רב השיבה מר הילל ימיני (להלן: "הרב" ולהלן: "התצהיר").

עדותו של השוטר

6. השוטר העיד כי הינו משרת במשטרת ראש העין ובעת הרלוונטית, כפי שפירט בדו"ח הפעולה שערך, ת/1, הוזעק לשיבה, על ידי המוקד המשטרתי, מפאת "אדם שיכור שנכנס למקום ציבורי - לשיבה והפר שם את השלווה והפריע."

השוטר העיד בנוסף כי עם הגיעו למקום הבחין בנאשם המשוחח עם אחרים ומדיף ריח חריף של אלכוהול. עוד לדבריו, ביקש מהנאשם לעזוב את המקום היות והינו מפריע, אחז בו על מנת לייצבו וביחד עימו יצא מן השיבה על מנת להשיבו לביתו. כן לדברי השוטר, משהבחין הנאשם בשמו, כמצוין על גבי התג שענד, אמר לו "אהה אתה שרעבי אתה בן זונה יש לך בעיה עם השם שלך יא זבל מנייק." השוטר ציין בנוסף כי התעלם מדברי הנאשם מפאת שכרונו ואולם לפתע הסתובב אליו הלה וסטר בפניו. בשלב זה אזק אותו על מנת למנוע ממנו להוסיף ולתקוף אותו, בעוד הנאשם מוסיף ומגדפו "אמא שלך זונה, כלב, מנוול" והובילו לתחנת המשטרה.

עוד העיד השוטר, כי כפי שפירט במזכר שערך, ת/3 בעת שהכניס את הנאשם לחדר החקירות איים עליו: "אני אזיין אותך, אני אגמור אותך, אני ארצח אותך, אתה עוד לא מכיר אותי פתחת איתי תיק, יא בן זונה יא חתיכת זבל" וכן הביע בהתנהגותו כוונה לתקוף אותו. בנוסף, בעת שהובילו להטבעה, הניף הנאשם את ידיו,

האזיקים שעל ידיו פגעו בפניו והוא נפצע.

7. בחקירה הנגדית הוסיף ופירט השוטר את מהלך האירוע כדלקמן:

"נכנסתי לישיבה וראיתי לובי כזה וקבוצה של אנשים שמדברים עם בן אדם שהגב שלו אלי והפנים של האנשים היו לכיוון שלי - ליציאה.

ש. כמה אנשים היו שם?

ת. 3-4, אני לא זוכר. אנשים מבוגרים.

ש. מהישיבה?

ת. כן.

ש. אתה זוכר את שם הישיבה?

ת. לא.

ש. הישיבה ממוקמת בחזון איש 15?

ת. כן, זה מה שרשום. נכנסתי למקום וראו אותי כאיש משטרה, כי הייתי במדים וזה היה תפקידי. כאשר ראיתי את קבוצת האנשים המדברים, ראיתי את אותו אחד שהיה עם הגב אלי וראיתי אותו מתנדנד ומייד הבנתי שמדובר באותו אחד, לגביו קיבלתי את הקריאה.

ש. ואז, אחזת אותו בחוזקה או תמכת בו? מה עשית בו?

ת. פניתי אליו כאיש משטרה והוא הסתובב אלי והסתכל והרחתי ריח חריף של אלכוהול, כמו שכתבתי בדו"ח.

ש. ואז? ביקשת שיעזוב?

ת. (מעיין) נכון, ביקשתי ממנו שיעזוב את המקום, היות והוא מפריע וראיתי שהוא גם מתנדנד לצדדים ועומד ליפול. תפסתי אותו - אחזתי בו על מנת שלא ייפול, הוא התנדנד בצורה ממש רצינית. (עמ' 16 לפרוטוקול ש' 30).

השוטר העיד בנוסף כי יש להניח שלא טעה בזיהוי הנאשם, כמי שבגינו הוזעק לישיבה שכן היה היחיד ששרוי בגילופין. לא היה זכור לו האם מי מהאנשים שניצבו כשבפניהם אליו סימנו לו כי עסקינן בנאשם ולא שלל כי לו אכן ארע הדבר היה מוצא ביטוי בדו"ח הפעולה שערך. בהקשר זה ציין השוטר בהמשך בנוסף, כי לו טעה בזיהוי, לבטח היו מעמידים אותו הנוכחים על טעותו. זאת בעוד שבעת שיצא עם הנאשם מהישיבה, שב כל אחד מהנוכחים לעיסוקיו ואיש מהם לא הפנה את תשומת ליבו למאן דהוא אחר המפר את הסדר במקום.

לדברי השוטר, הנאשם קילל אותו לאורך כל הדרך מהישיבה החוצה ואולם סטר לו רק מחוץ לישיבה ובאותה העת כבל אותו כשידיו לאחור. כמו כן אישר כי כפי שרשם ב**ת/3**, המשיך הנאשם לקללו גם בתחנה.

עוד העיד השוטר כי שוטרת שח"מ נטלי ויסמן (להלן: "**השוטרת**"), שותפתו למשמרת היתה עדה לאירוע ואולם לא העלתה את הדברים על הכתב, עקב היותה חדשה בתפקידה.

השוטר עומת עם גרסת הנאשם ושלל אותה כדלקמן:

"טוען הנאשם שהוא כלל לא הפריע למהלך העניינים וסדר היום בישיבה והגיע למקום על מנת להיעזר בהם, כאשר ראה שהדבר אינו מסתייע, שם פעמיו אל מחוץ לישיבה וכאשר יצא מהישיבה, בניגוד למה שאתה אומר, ופנה ימינה כדי לאסוף את נכדיו מבית הספר הסמוך, אתה הגעת עם הניידת, חנית במקום מעבר לכביש, חצית את הכביש, פנית אליו, שאלת אותו אם היה בישיבה ומהשיב בחיוב, משכת אותו בחוזקה והוא כמעט מעד, כפכפיו נפלו מכפות רגליו, הוא איבד את שיווי משקלו והוא מכחיש מכל וכל שהוא סוטר לך ומקלל אותך. מה יש לך לומר על כך?"

ת. לא היה ולא נברא." (עמ' 19 לפרוטוקול ש' 1).

עדוּתה של החוקרת

8. החוקרת העידה כי בעת חקירת הנאשם נדף ממנו ריח חריף של אלכוהול, כפי שפירטה בגוף ההודעה. עוד לדבריה, ערכה את המזכר **ת/5**, אשר הוגש לבית המשפט (להלן: "**המזכר**"), ממנו עלה כי בעת שהובא הנאשם לחקירה, מלווה על ידי השוטר, קילל אותו "**אני אזיין אותך, בן זונה זבל**" וכן איים עליו "**כי הוא פתח איתו חשבון ויגמור אותו וירצח אותו**". כמו כן צוין כי הנאשם נלקח לצילום והטבעה במז"פ וכששב הבחינה בסימן דם על מצחו.

9. בחקירה הנגדית נטען בפני החוקרת כי הנאשם היה שיכור כלוט. לדבריה, האירוע אינו זכור לה מעבר למצוין במזכר, קרי כי הנאשם הדיף ריח חריף של אלכוהול. כמו כן ציינה כי אינה מוסמכת לקבוע האם הנאשם בגילופין אם לאו וכי עלה בידי הנאשם להשיב על השאלות שנשאל ועל כן גם לא מצאה לדחות את החקירה. עוד לדבריה, ניתנה לנאשם ההזדמנות להיוועץ בעו"ד ובעת שלא אותר עורך הדין שנקב בשמו הוצע לו להיוועץ בסנגור מטעם הסנגוריה הציבורית ואולם הנאשם סירב לכך. כמו כן ציינה כי בכך מולאה חובתה למתן זכות להיוועצות ולא נמצא מקום להפסיק את החקירה, גם אם הנאשם היה מבקש להיוועץ בעו"ד בשלב מאוחר יותר.

החוקרת העידה בנוסף כי הבחינה שהנאשם נפצע ואולם לא מצאה לנכון לברר פרטים אודות נסיבות הפציעה.

10. מעדותו של טל עלה כי הוא המודיע בעל מספר הטלפון 054-7539193, אשר הזעיק את המשטרה, כמפורט בדו"ח האירוע, ת/6 (להלן: "הדו"ח"): "המודיע מדווח על בן אדם שיכור שנכנס למבנה ברח' חזון איש 15 זה דירת קרקע יש שם אנשים שלומדים והשיכור מאיים על הרב. מבקש ניידת בדחיפות!!! לובש מכנסיים קצרים."

11. בחקירה הנגדית פירט טל כי לאחר שמי מהמשטרה יצר עימו קשר והוברר לו כי יזומן לעדות ביקש לרענן את זכרונו ופנה לרב בצינו: "חששתי שזה המקרה ובאתי ביום שלמחרת ואמרתי לו שהיה מקרה של אחד שהתפרץ - ההוא ואם אתה זוכר והוא שאל אותי אם גם אלי פנו בנוגע לעדות או חקירה ואמרתי שכן והבנתי שזה המקרה שהיה."

(עמ' 30 לפרוטוקול ש' 29)

טל שלל כי בעת שהזעיק את המשטרה תיאר, כמפורט בדו"ח, כי אותו אדם היה לבוש במכנסיים קצרים ולדבריו, איש מהנוכחים לא היה לבוש כאמור. לדבריו אמר:

"....שנכנס שיכור, עושה מהומות, מקלל וצורח והמצב מאוד לחוץ ואנחנו מפחדים - תבואו תיקחו אותו, תוציאו אותו.

ש. אז כאשר רשום שהשיכור מאיים על הרב - זה לא נכון?

ת. הוא עשה פעולות של איום ואנחנו פחדנו.

ש. איזה פעולות של איום - היה לו סכין?

ת. הוא דיבר עם היד, הוא צרח וקילל. כשהוא נכנס בפעם השנייה כבר, הוא הזיז את הכיסאות והגיע עד לפני הרב. חלק כבר עמדו ופחדו שיקרה משהו והרב עצמו נעמד והלך אחורה ופחד. זה הרגע שהרמתי טלפון, כי צרחות וזה נמשך, אבל כאשר מפחדים שיקרה משהו... זה כבר..." (עמ' 31 לפרוטוקול ש' 6)

טל העיד בנוסף כי התקשר למשטרה לבקשת מי מהנוכחים ולאור אווירת הלחץ ששררה בעת האירוע. הוא דבק בגרסתו באשר לנסיבות בהן הזעיק את המשטרה גם משעומת עם גרסת הרב כדלקמן:

"ש. אומר כבוד הרב שהנאשם הגיע לישיבה, היתה שיחה נינוחה בינו לבין הנאשם, הנאשם הבין שכבוד הרב לא יוכל לסייע לו בנושא מסויים, הנאשם הודה לו ועזב את המקום. עוד מוסיף הרב שהוא לא התקשר למשטרה וממילא, לא היה צורך להתקשר למשטרה כי לא היו קללות או צרחות או נימה לא נעימה. זה מה שאומר הרב. השאלה היא מי אומר אמת?

ת. נכון, לפי הגרסה הזו יש בעיה. אני יודע מה שאני רואה ומה אני אומר. מפה, תחליטו אתם. אני לא מרים טלפונים אם אין דבר שיכול לגרום לאיום או משהו שיכול לקרות." (עמ' 32 לפרוטוקול ש' 8)

עוד תיאר טל את שארע לאחר שהזעיק את המשטרה:

"אחרי בין 5 לעשר דקות, הנאשם הגיע לקצה של החדר. אני הייתי כמובן בלובי הזה הקטן ואז מישהו נכנס וזה השוטר והוא שאל אותי מה קרה ומי הזמין כאן את המשטרה ועניתי אני. הוא שאל אותי "מי זה?" ואמרתי הנה "הוא פה". הוא אמר לו להתלוות אליו והם יצאו החוצה.

ש. האם בשלב הזה ראית את הנאשם מכה את השוטר באגרוף או סטירה בפניו?

ת. לא, זה לא.

ש. כמה אנשים צפו במתרחש?

ת. לא היו הרבה. באותו יום היו 4 או 5 בשיעור. בלובי, היו עוד 2 או 3.

ש. כשהשוטר הוציא את הנאשם החוצה - האם לא הסתכלת מה קורה שם?

ת. לא, אני לא מסתכל ובכלל לא נעים לי בכלל שגם באתי לפה.

ש. מה היה המרחק בינך לבינם כשהם היו בכניסה לישיבה?

ת. מטר.

ש. האם שמעת התרחשות יוצאת דופן מהמטר שהם היו ממך - חבטה או קללות או מילים כמו "אני אזיין אותך" או מילים כאלה?

ת. לא.

ש. כמה שוטרים הגיעו, אתה זוכר?

ת. אחד. כך אני ראיתי. אולי היו בחוץ או בעוד איזה מקום.

ש. לא ראית שוטרת נוספת?

ת. לא.

ש. אתה אומר שבזמן שהיית בחדר המרחק בינך לבין הכניסה לישיבה הוא מטר, כאשר השוטר נמצא מטר ממך ולא הבחנת בשום התרחשות חריגה?

ת. כשהשוטר אמר "בוא, בוא איתי" - הם יצאו החוצה וסגרו את הדלת.

ש. זו ויטרינה כזו הדלת הזו, נכון?

ת. לא, זה רב בריח.

ש. ואם יש התרחשות חריגה כמו צעקות, קללות או מכות - אתה תשמע למרות שיש רב בריח?

ת. לא נשארתי שם. כשהם יצאו החוצה והדלת נסגרה, התפזרנו.

ש. לא רבע שעה אחר כך, אלא ברגע שהגיע השוטר והנאשם התלווה אליו והם יצאו החוצה - לא שמעת דבר חריג ב-2-3 דקות האלה, נכון?

ת. לא שמעתי. (עמ' 32 לפרוטוקול ש' 15)

12. בחקירה החוזרת פירט טל כי כאשר הגיע השוטר אל הישיבה, הנאשם ניצב במרחק של מטר מדלת הכניסה. באשר לשאלה האם גם הרב נכח במקום השיב:

"הרב היה בתוך החדר שלו. מדובר בחדר עם כניסה, שמחולק לשניים על ידי ספריות, והרב לא היה כשנכנס השוטר. אולי היה בפנים ואולי בצד - אני לא ראיתי אותו כאשר השוטר נכנס. נכנס השוטר ושאל אותי מי זה הבן אדם ומה קרה ואני לא זוכר בדיוק את המילים, כי הוא בא בעקבות איזשהו דיווח ואמרתי לו שהיתה התפרעות והבן אדם התפרע והוא שאל מי זה והצבעתי והוא קרא לו "בוא, בוא" והוא התלווה אליו. את שואלת אם הרב היה בחדר או לצידו ויכול להיות שכן ויכול להיות שלא - אני לא ראיתי איפה הרב היה." (עמ' 34 לפרוטוקול ש' 5)

עוד לדבריו לא הבחין בהתנהגות חריגה מצידו של הנאשם בעת שהשוטר ליווה אותו אל מחוץ לישיבה.

עדות הנאשם

13. הנאשם העיד כי גילו 61 שנים והוא אב לילדים וסב לנכדים. את שארע במועד האירוע תיאר כדלקמן:

"יש לי בעיה עם המשפחה - אחי רב דתי והיה לנו דין ודברים - מכרתי שטח ולא קיבלתי כסף תמורתו והוא דחה אותי כל כך הרבה זמן שלא יכולתי לערער בבית משפט ואז, אמרתי שאני בסוף בלית ברירה אלך לאנשים מהישוב בישיבה שמכירים אותו - אולי אוכל להיעזר בהם לדין תורה או משהו כזה ושמתי פעמי למרכז הזה של הישיבה ברח' חזון איש ונכנסתי לרב.

ש. לאיזה רב?

ת. הלל ימיני, בכדי להגיד לו אם אני יכול לעשות דבר כזה - אף פעם לא עשיתי דבר כזה- להתעניין. נכנסתי אליו, הסברתי לו את העניין. הוא מכיר את אחי ואת המשפחה כולה, הם מתפללים שם וגם הבן שלי לומר אצלו. הוא אמר שאינו יכול להתערב בזה והוא לא בעמדה הזו בכלל. אמרתי, טוב, אלך

לישיבה גדולה יותר - מאחור "צדק ושלום", שהיא מעבר לישיבה הזו. הייתי אולי דקה או דקה וחצי אצל הרב הלל ימיני ויצאתי.

ש. היתה פה טענה שבמהלך השיחה שלך עם הרב, צעקת, קיללת והטונים קצת עלו, עד כדי כך שאחד הנוכחים במקום, כך לטענתו, הזמין את המשטרה.

ת. האדם הזה שאומרים שהוא התקשר למשטרה והוא היה בבית המשפט - אני לא מכיר אותו, הוא לא מהישוב אלא מיקיר. כנראה, הבהלתי אותו. הוא נבהל ממני, מהנוכחות שלי. אני לא תלמיד ישיבה ואני באמת נכנסתי לרב, כי אני מכיר אותו. אמרתי, אני אשאל שאלה ואצא, זה לא דיון על אחי, אמרתי אני אשאל אם אפשר לעשות את זה או לא, כולם מכירים את כולם.

ש. כאשר פנית לרב - האם קיללת, צעקת או דיברת בטון מאיים?

ת. לא, הוא בכלל לא שמע מה אמרתי, הוא נבהל כנראה כי התקשר למשטרה. הוא רק ראה אותי ולא שמע ולא ידע למה באתי. הוא ראה את החזות שלי ושבאתי בצורה כזו - הבהילה אותו. עצם העובדה שהיו שם עוד אברכים שמכירים אותי ואף אחד לא צלצל למשטרה ולא ראה אותי באופן מאיים.

ש. האם ממה שראית שם - היה מקום להתקשר למשטרה?

ת. לא, אני באתי בכלל במצב שהחיים שלי שאני חי את זה ונושם את זה יום-יום ורוצה להיפטר מזה. אני ארביץ לאחי, למה אני צריך להרביץ לרב?

ש. כשהבנת שהרב לא יכול לסייע לך, מה עשית?

ת. הרב הזה חבר של הרב של "צדק ושלום" - היו פעם חברותא והתפצלו, חשבתי אולי אלך לישיבה של "צדק ושלום", שזה לא יפעל במעמד שלו והוא אמר בבקשה שיש שם רבנים גדולים וישיבה גדולה - אולי הם יעזרו לי.

ש. ציינת שיש לך 9 נכדים - איפה חלק מהם לומדים?

ת. הבנים של הבן שלי הם תושבי ראש העין והם לומדים בבית ספר שצמוד לישיבה "אור זרוע" של הרב הלל ימיני.

ש. יצאת מהישיבה ולאן שמת פעמך?

ת. מאחר והשעה היתה 12:50, אני יודע שהאוטובוסים יוצאים בהסעות ואמרתי זו הזדמנות לראות את הנכדים שלי ולקנות להם משהו. ואז, יצאתי מ"אור זרוע" ללכת לישיבה של "צדק ושלום" - אני יכול להאריך את הדרך ולראות את הנכדים שלי ימינה ויכול להסתובב ישר שמאלה לכיוון "צדק ושלום". מכיוון שרציתי לראות את הנכדים שלי, העדפתי להאריך את הדרך.

ש. ומה עשית?

ת. ירדתי במדרגות של הישיבה, ירדתי למדרכה ובדיוק באה ניידת בצד שמאל של הכביש. לא התייחסתי אליה - היא היתה בנסיעה. לא היה לי שום עניין, מאיפה הייתי צריך לדעת שהיא באה אלי. ופתאום, ירדו שוטר ושוטרת. היות והדלת של השוטר בכיוון שלי, הוא יצא יותר מהר מהשוטרת שהיתה בדלת השנייה של הניידת. הוא בא אלי ואני בטווח של 50-60 מטר מהאוטובוסים של ההסעות של הנכדים שלי והשוטר פנה אלי ושאל אותי אם הייתי בישיבה ואמרתי כן, אז מה, מה זה צריך להיות? אז, הוא תפס אותי ככה ואמר לי "בוא, בוא איתי". הוא תפס את היד שלי ואחז בי ומשך אותי לכיוון הכביש - כי הניידת בצד שמאל. הוא אחז בי על מנת לקחת אותי לניידת. הוא אמר לי "בוא, מהר". הייתי עם כפכפים - נעלי אצבע ואני המום ולא מבין מה הוא רוצה ממני באותו רגע והוא טלטל אותי ואמר לי "בוא מהר" ואיבדתי שיווי משקל ונפלתי על הכביש ונפלו לי הכפכפים וגם המשקפיים של השוטר נפלו והוא לקח בזעם והרים אותי. ביקשתי לראות את המספר שלו כי פעם אחת כבר אמרו לי שהרבצתי לשוטר וזה היה משפט אצלך. ראיתי שקוראים לו שרעבי, זוהר אחרי זה ראיתי. אמרתי לו מה הוא עושה ולמה הוא מתנהג אלי בצורה כזו. הייתי על הרצפה, הסתכלתי עליו ככה למעלה, הוא הורים אותי וסחב אותי בלי נעליים לחומה של השכנים וכבל אותי. השוטרת היתה המומה ואספה מהכביש את הנעליים שלי והמשקפיים שלו. הוא זרק אותי לניידת וזרק את הנעליים שלי ולקח אותי לתחנה.

ש. השוטר העיד פה וטען שהוא למעשה הגיע לישיבה ופנה אליך כאשר אתה בישיבה ושם הוא בעצם סייע לך שלא תיפול כי לא היית יציב כי היית שיכור, לטענתו. מה יש לך לומר על כך?

ת. הוא אמר שהוא החזיק אותי וגם השוטרת ביד אחרת ושניהם מלווים אותי לעזור לי, ללוות אותי ולקחת אותי הביתה. זה לא היה זה. הייתי כבר בכביש ליד האוטובוסים בדרך הביתה. וכל הדברים האלה מסחררים אותי. אני אומר את האמת. זה לא היה. הם לא לקחו אותי. שתבוא השוטרת שלקחה אותי או שנתתי לו סטירה. הוא בעצמו לא ידע שהנעליים שלי הלכו ומשקפי שמש שלו עפו ברצפה. הוא לא אמר את זה.

ש. השוטר טען שבזמן שהוא מסיים לך כי אתה שיכור שלא תיפול, קיללת אותו כמפורט בכתב האישום.

ת. אני נמצא על תנאי. עשיתי פה עסקה, כשלא הייתי אשם ואמרו לי שמפה לא אצא ואמרו לי הרבה עדים שיאמינו לשוטר ולא לך - וזה היה עם השוטר אבשלום ואני רואה את הדברים נרקמים שוב. אני רואה מה עושים מזה. מי קרה לו? אולי מצביעים עלי באיזשהו מצב כי הרב של המשטרה מחוז מרכז זה אחיין שלי וזה הבן של אחי - קוראים לו אשר מלמד והמדובר באותו אח שאני מסוכסך איתו ואז, השוטרים תמיד מגנים עליו כי ההיסטוריה שלי היא לא כל כך... וזה גם טבעי כי שוטר דואג לשוטר וגם יש לי כתמים בדרך.

ש. יש גם טענה שאתה סטרת לשוטר בפניו. מה יש לך לומר על כך?

ת. אני יש לי תנאי על דברים שלא עשיתי ואתם רוצים פה שאני נתתי סטירה לשוטר - כולם טוענים את זה, כדי להפיל אותי שוב - יש עילה. אם נתתי לשוטר סטירה וקיללתי אותו - הוא מוותר לי על הקללות ומוחל לי? גם הקללות זה העלבת שוטר. אתם אומרים שאני קיללתי וזה והשוטר אומר שאני לא קיללתי כי הוא מוחל וסולח לי. גם אם קיללתי, הוא מוחל לי. עכשיו, הסטירה. זו תוספת יוקר. אני

הולך לתחנה. אני יש לי תנאי בר הפעלה - אני משתחרר מהמשטרה? אני אפילו לא נחקרתי על סטירה ולא על קללה. אני בכלל השתחררתי. אחרי שנה, אני יודע שיש לי כתב אישום.

ש. אתה מגיע לתחנה - את מי אתה רואה שם?

ת. אני מגיע לתחנה, ביומן נמצא אבשלום - השוטר שבעבורו ישבתי וקיבלתי על תנאי וכשראיתי אותו, אמרתי שפה מתחיל להיות משהו לא בסדר. הוא לוקח אותי למשרד החקירות, והחוקרת היתה פה ואמרה לי שאני שיכור ומסטול ושאלה כמה שתיתי ואיפה היית ומה עשית ואיפה הפרעת. אמרתי לה שהייתי בישיבה ולא אמרו לי כלום על סטירות או קללות בכלל - לא ידעתי שיש דבר כזה. שאלה אותי אם שתית והייתי בישיבה ומה יש לי לומר על כך. עניתי על הדברים ואני רואה שזה ממשיך, אז אמרתי לה שאני מפסיק לדבר. אמרתי את שלי, מה יש עוד. אמרתי לה מרגע זה, אני רוצה עורך דין. אני כבר ראיתי מה קורה בכניסה ומי נמצא ביומן ומי ירקום את הסיפור ואיך הפרשה תתחיל ואני מקווה שלא. אמרתי שאני אמצא עו"ד קרוב - ממש מעבר לכביש - אמרתי אני מכיר את עו"ד ברנע ומגיעה לי שיחת טלפון. החוקרת עוזבת אותי בחדר שחוקרים בו והיא יוצאת שם למשרדים, כביכול לצלצל לעו"ד ברנע. היא שאלה אם יש לי את הטלפון שלו. אמרתי לה שיש 144. היא השאירה אותי שם לבד וחזרה ואומרת שהעו"ד שלי לא עונה. פה היא אמרה שלא היה לה את מספר הטלפון. ככה או ככה אפשר למצוא את העורך דין או לחכות לו ואם אני שתוי, לתת לי לחכות קצת עד שיחקרו אותי. והיתה שם שוטרת הליווי שהיתה עם שרעבי ויכלה להגיד שאני נתתי סטירה ואני אמצא את עצמי עצור ולמחרת אצל שופט.

ש. האם התייעצת עם עו"ד לפני החקירה שלך?

ת. לא.

ש. האם קיללת ואיימת את השוטר בחדר החקירות?

ת. קצת יש לי דרך ארץ ומוסר. אני אקלל בתחנת משטרה את החוקרת, זה כמו שתגיד לי עכשיו לכעוס על השופטת - זה לא יעלה על הדעת. מה זה? היא באה ואמרה לי - אתה רוצה סנגוריה? ואמרתי שלא - יש לי פה עו"ד ומשכו אותי פתאום מחדר החקירות ולוקחים אותי למקום של טביעות אצבעות וצילומים - רק השוטר ללא הליווי של השוטר, שהיתה נוכחת מתחילת האירוע. היא כבר לא היתה בתחנה - היא נעלמה ולא ראיתי אותה. השוטר לוקח אותי ואני רואה שהוא לוקח לי טביעות אצבעות ומצלם אותי. לקחתי את האזיקים ונתתי פעמיים-שלוש במצח ואני לא מדבר, אני מתקומם ומרביץ לעצמי - איך פה תופרים וממשיכים. הייתי כולי מלא דם ונתנו לי נייר טואלט ומחזירים אותי לחדר החקירות.

ש. ממה היית זב דם?

ת. מהפציעה של האזיקים. במקום טיפול רפואי, קיבלתי נייר טואלט. הם ראו אותי ככה ונתנו לי 5-10 דקות ואמרו לי "לך הביתה". ככה. הם הוציאו אותי, אני הלכתי בבית, שטפתי את הפנים והחלפתי את החולצה והלכתי לישיבה של "צדק ושלום" שזו היתה המטרה. חשבתי שעברתי משהו במשטרה ואין

כלום ושחררו אותי. אמרתי אשטוף פנים והלכתי לישיבה של "צדק ושלום". פגשתי את הרב, הסברתי לו, אמרתי לו שהייתי ב"אור זרוע", אמרתי שהתקשרו למשטרה והמשטרה באו ולקחו אותי ואני הגעתי מתחנת המשטרה והחלפתי בגדים ואני רוצה לדבר איתך בנושאים האלה והוא אמר לי שאין לו זמן והוא עולה על טיסה ואמר לי להתלוות אליו עד הבית מהישיבה ותספיק לדבר איתי וכאשר הוא יחזור בעוד שבועיים וחצי, אני אביא את ראש העיר ורבנים ואני מבטיח לך שנדון בזה. ככה ליוויתי את הרב ודיברנו שהוא יספיק גם לעשות את הדברים שלו. הוא קיבל אותי בסבר פנים יפות, לא הייתי שיכור, המשכתי בדרך שלי ועוד קבע איתי שכאשר יחזור מחוץ לארץ, המשך טיפול, כי הוא מכיר את אחי ואמר לי מה זה צריך להיות.

ש. כמה זמן לאחר האירוע היית עם הרב השני?

ת. **אולי שעתים-שלוש- ארבע שעות.** " (עמ' 39 לפרוטוקול ש' 7)

14. בחקירה הנגדית שלל הנאשם כי היה בגילופין וטען כי אך לגם כוס אחת של בירה, במהלך הארוחה. הוא פירט כי לא היה בהגעתו אל הישיבה, בעיצומו של שיעור, כל פסול בציינו: **"לרב ימיני אין משרד. אנחנו נכנסים ומדברים איתם, מה הבעיה, הוא עונה. הוא יכול לענות למאה אנשים, אם יבוא איש עם כובע - יקומו. אבל, לי אין כובע, אין מגבעת, אין לי פאות - אז, הילדים לא קמו. כשבן אדם עם חזות דתית נכנס לרב, הילדים קמים. אני מה לעשות - חזות שלי לא כזו ואפילו מבהילה, נטע זר - אז, אחד נבהל. נראה לו משהו מוזר. הוא לא שמע אותי מדבר אלא רק חשב בשביל עצמו. יש אנשים מסכנים עדינים שכל דבר... הם לא רגילים לזה."** (עמ' 43 לפרוטוקול ש' 12)

הנאשם שלל כי הרב סירב להיות לו לעזר מאחר והגיע לישיבה כשהוא שרוי בגילופין, הרים את קולו והפריע למהלך התקין של השיעור. בציינו, כי הרב השיב לו שהדבר אינו בסמכותו ואף לא מצא לנכון להתקשר למשטרה בעצמו. עוד לדבריו, משך השיחה בינו לבין הרב לא עלה על שתי דקות וכי המשטרה, אשר ממוקמת במרחק של 300 מ' מהישיבה הגיעה באופן מיידי ועוד בטרם עלה בידו לעזוב את הישיבה. כמו כן ציין כי מהלך הדברים בישיבה המשיך כתקנו והרב המשיך בשיעור. בהמשך פירט הנאשם כי פגש בשוטר **"במדרכה, ביציאה מהישיבה בכיוון לתחנת האוטובוסים של בית הספר."** (עמ' 45 לפרוטוקול ש' 30)

באשר לסיבה בגינה מצא טל להזעיק את המשטרה העיד הנאשם כדלקמן:

"עכשיו טענת שהעד שהעיד כאן בפעם הקודמת - המודיע טל נבהל מהמראה שלך ולכן, הזמין משטרה. נראה לך סביר שאדם מלומד כמוך נכנס לישיבה ומדבר עם הרב ולא משתולל ולא עושה דבר חריג. האם נראה לך הגיוני שמישהו ירים טלפון למשטרה ויגיד שיגיעו מהר כי מישהו מאיים על הרב ומבקש ניידת בדחיפות?

ת. פעם הנכדה שלי שנולדה בכתה, כי נבהלה. יש אנשים עדינים כאלה. הוא רואה אותי בחזות כזו,

הוא נרעש. יש אנשים כאלה ויש אנשים כאלה. בגלל שהם בישיבה. כולם דתיים, כולם עם פאות, זקנים, ציציות ואני נכנס ככה רגיל - אני נמצא זר. הוא לא מכיר אותי. היו שם עוד אנשים מראש העין - למה לא התקשרו למשטרה? כי הם מכירים אותי וזה נורמלי בשבילם. הלכתי גם לישיבה הגדולה והיו שם 200 איש. מישהו התקשר לשם שתעוץ מפה? זו ישיבה קטנה - בית מדרש וכל הפרעה של מישהו זר, נראה כחריג." (עמ' 44 לפרוטוקול ש' 10)

הנאשם שלל כל היכרות מוקדמת בינו לבין השוטר ואולם טען כי בעת שהובילו לתחנת המשטרה, כשהוא כבול, עודכן הלה על ידי השוטר אבשלום ששהה במקום, במי עסקינן ויחדיו עשו יד אחת על מנת להעליל עליו, כי תקף את השוטר. ולטעמו, הראיה לכך, העובדה כי השוטרת לא הובאה לעדות וגם לא תיעדה את מהלך הדברים, באופן שיהווה תמיכה לגרסתו של השוטר.

הנאשם ציין כי השוטר הגיע בנסיעה, נעצר לידו ברחוב ולא נכנס כלל לישיבה או שוחח עם טל. עוד לדבריו השוטר שאל אותו האם היה בישיבה ומשהשיב בחיוב אחז בו בברוטאליות ומשך אותו, בלא כל התנגדות מצידו.

גרסתו של הרב על פי התצהיר

15. הרב פירט כי ביום 5.10.11, בעיצומו של שיעור בהשתתפות כ-15 תלמידים, הגיע הנאשם, המוכר לו מזה שנים ארוכות לישיבה וביקש עזרה בנוגע לסיוע בפתרון סכסוך משפחתי. לדברי הרב, הסביר לו כי אינו משמש כבית דין ולכן לא יוכל לסייע לו והנאשם הודה לו ועזב את המקום. הרב הדגיש כי לא התקשר למשטרה על מנת לסייע בהוצאתו של הנאשם מהישיבה וממילא לא נדרשה התערבות כאמור מאחר והנאשם יצא ממנה מרצונו, בכוחות עצמו. כמו כן כי בחלוף מספר דקות עם סיום השיעור יצא מהישיבה לחצר והבחין בנאשם שהוא מלווה על ידי שוטר במדרכה שממול.

דין

16. באשר לאירוע הראשון, אין חולק כי הנאשם הגיע אל הישיבה. מהלך הדברים לאחר שלב זה, שנוי במחלוקת וכפי שיפורט עתה, הגם שגרסת הנאשם לא זכתה לאמוני, לרבות טענת העלילה שרקם השוטר ביחד עם השוטר אבשלום, וניתן היה להתרשם כי המדובר בניסיון להציל את עורו, לא עלה בידי המאשימה להרים את הנטל להוכיחו, כמתחייב.

17. כאמור לעיל, הוסכם בין ב"כ הצדדים, כי גרסת הרב, תתקבל כראיה, מטעם ההגנה, כמפורט בתצהיר ועל כן תוכנו אינו שנוי במחלוקת.

עלה אם כן מהתצהיר, כי הנאשם הגיע אל הישיבה על מנת לבקש את סיועו של הרב, בפתרון סכסוך משפחתי

ונענה כי הדבר אינו בתחום סמכותו. מהתצהיר אף עלה, כי הנאשם הודה לרב ועזב את המקום, מרצונו בכוחות עצמו וממילא לא נדרשה התערבות משטרתית.

זאת בניגוד לעדותו של טל, אשר חש איום מצידו של הנאשם ומצא לנכון להזעיק את המשטרה לשיבה באופן מידי, כפי שבא לידי ביטוי בדו"ח והובהר על ידו במהלך החקירה הנגדית. ויצוין בהקשר זה כי חלק מן האמור בדו"ח לא אושר על ידי טל, שכן שלל כי מסר שמאן דהוא לבוש במכנסיים קצרים.

מהתצהיר עלה בנוסף כי הנאשם עזב את הישיבה והרב המשיך בשיעור התורה. רק בתומו, בחלוף מספר דקות, יצא אל מחוץ לישיבה והבחין לראשונה בשוטר, המלווה את הנאשם.

זאת בניגוד לגרסתו של טל כי השוטר נכנס לתוך הישיבה וליווה את הנאשם אל מחוצה לה, כפי שתיאר גם השוטר.

בהקשר לחלק זה של האירוע יצוין כי קיימת אי התאמה בין עדויות התביעה גופן. שכן בניגוד לגרסת השוטר כי ליווה את הנאשם אל מחוץ לישיבה בעודו מגדפו, עלה מעדותו של טל כי הנאשם התלווה לשוטר אל מחוץ לישיבה ולא הבחין בדבר מה חריג.

18. לא כך הם פני הדברים באשר לאירוע השני. בהקשר לאירוע זה העיד השוטר בפרוטרוט וכן הוגש בהסכמה המזכר שערך, **ת/3** ושוכנעתי כי בעת שהכניס את הנאשם לחדר החקירות איים עליו: "**אני אזיין אותך, אני אגמור אותך, אני ארצח אותך, אתה עוד לא מכיר אותי פתחת איתי תיק, יא בן זונה יא חתיכת זבל**".

19. תמיכה לעדותו של השוטר נמצאה בעדותה של החוקרת כמפורט במזכר **ת/5** שהתקבל גם הוא בהסכמה ואשר לא נמצא כל טעם לפקפק במהימנותה ואף הנאשם לא העלה כל טענה בכיוון זה.

20. השוטר והחוקרת לא נחקרו בחקירה נגדית בהקשר לאירוע השני ועדותם לא נסתרה. גם הנאשם לא העיד מאומה בהקשר לאירוע השני ולא נשמע כל הסבר מפיו, בהקשר לנסיבותיו.

21. תוכן הדברים מקים מאליהם את כלל יסודות עבירת האינתיים.

וייאמר כי הטיעונים בדבר חזקת השכרות אינם רלוונטיים בעת שהנאשם עצמו עמד על גרסתו כי לא היה כלל בגילופין.

22. אני מזכה את הנאשם מחמת הספק מביצוע עבירה של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 273 לחוק.

אני מרשיעה את הנאשם בביצוע עבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק.

ניתנה היום, ט"ז אלול תשע"ד, 11 ספטמבר 2014, במעמד הצדדים